

న ల లి లి !!

* ఆ కె శ్శ *
సూర్యనారాయణ

స్వపర్ణంతో ఓపిల్లిని చేయింది దానమిస్తే పిల్లిని చంపిన పాపం పోతుంది. అది తాహతును బట్టి వుంది. ఎంతతక్కువైనా నాలుగు తులాలకు తక్కువ ఉండకూడదు. కనుబొమలెగరేసుకుంటూ కుర్చీలో కూర్చున్న పురోహితుడు రామశాస్త్రి అన్నాడు—తనకెదురుగా తివాచీమీద కూర్చున్న రంగనాయకమ్మతో.

“అబ్బా! నాలుగు వందలన్నమాట, ఇంకేదైనా మార్గం లేదా?” తనమీద పడ్డ పెద్ద భారంతో తిరిగి అంది రంగనాయకమ్మ.

“లేకపోతే ఏదైనా దేవాలయప్రతిష్ఠయినా చేయించాలి. అంతేగాని మాటలతో పోయేదా యీ పాపం. పాపమంటే పాపమా? నల పిల్లిని చంపిన పాపం,” ధీమాగా అన్నాడు పురోహితుడు.

“నేను దానిజోలికి వెళ్ళలేకే ఊరుకున్నానా అంటే యీ నాలుగురోజులనుంచీ! పాలేకదా! పోతే వీడాపాయిరి. అనుకున్నా, నాకు తెలుసును ఏమాత్రం చెయ్యితప్పినా యీబెడద వచ్చి పడుతుందని. అది చిన్నపిల్ల తగిలేదీ తప్పేదీ తెలియదాయె. అయినా మా ఖర్చుంకాకపోతే, యిట్టే వేసినదెబ్బకు అట్టే చావాలా అది.”

“అంతేలేండి యిదోవిధమైన పాపఫలం. ఆ అమ్మాయి అనుభవించే యోగ్యుతుంది. లేక పోతే ఆ అమ్మాయిచేతిలో చావాలా ఆ పిల్లి?” లోపల వచ్చే రాబడికి సంతోషం ఉబికివస్తున్నా. ఓదార్చుగా అన్నాడు రామశాస్త్రి.

“సరే తప్పుతుందా;చేసినంతా అనుభవించక, మంచిరోజు చూడండి. మీచేతిమీదుగనే కానిద్దురుగాని యిదిగూడా.”

జిల్లాజడ్జిచేసి చనిపోయిన గోపాలంపంతులు గారి భార్య రంగనాయకమ్మ. సాలీనా ఏడెనిమిది వేలు అయివేజు వచ్చే ఆ ప్రిసంపాదించి, నిష్క్రమించడంచే ఆ ఐశ్వర్యాని కంతకూ ఒక్కకొడుకుతో అధికారిణి అయింది రంగనాయకమ్మనాడు.

కొడుకు పట్టుంలో చదువుకొంటున్నా. అప్పు రూపపు కోడలవటంచే సుశీలను తనవద్దే పెట్టుకుంది. ఆ యింట్లో ఆమె, కోడలూ తప్ప మరెవ్వరూ లేరు.

యింటిని కనిపెట్టుకున్న రామశాస్త్రించే, రంగనాయకమ్మ అవరిమితమైనభక్తిచూపిస్తుంది. రామశాస్త్రికి పాండిత్యంతో సమానంగా మాటల నేర్పరితనంకూడా ఉంది.

నాలుగురోజులనుంచి ఆ పిల్లి వచ్చి పాలకుండలోని పాలుతాగేసి మిగతావి కంగారులో వంచేసి పారిపోవటం, మామూలైంది. ఎప్పుడూ కోపపడి ఎరుగదు కోడలుమీద రంగనాయకమ్మ. ఈ నాలుగు రోజులనుంచీ కొంచెం చిరాకుపడుతోంది. అభిమానంగల సుశీలకు యిది తగని బాధగా ఉంది.

నిన్న మరీగొడవైంది. మామూలుగా పాలు తాగేసి వెళ్లిపోక, కుండ వంచటంలో శపీమని బ్రద్దలుచేసి మరీ ఉడాయింది కిటికీలోంచి మదురుగోడమీదకు. చప్పుడు వినివచ్చిన సుశీలకు మట్టిపాలైన పాలూ, బ్రద్దలె చెల్లాచెదరైన కుండ పెంకులూ కనుపించేయి, ఏమటంటూ అత్తగారు వచ్చేటప్పటికి ఏమీచేయలేక దిగాలుపడి మొగమింతచేసుక్కూర్చుంది. అత్తగారు ఓదార్చింది.

దొడ్లోకి వచ్చిన సుశీలకేసి చూస్తూ, మదురు గోడమీద కూర్చుని మూతిమీద పాలను నాలికతో నాక్కుంటూ “మ్యూవ్”మంది. కళ్ళుఅరమోడ్చుగా మూసిన నల పిల్లి.

నీ “మ్యూవ్” నే నణుస్తానులే అన్నట్లు కోపంతో చూచి, అప్పటికేమీ చేయలేక ఊరుకుంది సుశీల.

ఈవేళ అన్ని పనులూ మానేసి పొంచుంది పిల్లిని కొడదామని. సుశీల పొంచున్న సంగతి తెలియని పిల్లి యదాప్రకారంగా పాలకుండ ఎక్కి లోపల ముట్టి పెట్టి పాలుతాగుతోంది.

కడుపులో కోవమంతా చేతిబలంలోకి రానిచ్చి, చేతిలోఉన్న అడుగుబద్దతో ఒక్కటి కొట్టింది సుశీల.

పెరిగిఅరచి పిల్లి కుండదగ్గరే వడింది కళ్ళు మూసేసి.

పిల్లి చచ్చిపోయిందన్నభయంతో, పెరికేకే సింది సుశీల. ఏమిటో అని అత్తగారు వచ్చిమాస్తే ఏముంది. పిల్లిని చంపినపాపం చుట్టుకుంది కోడలి కనుకుంది. కోడలితో పోతుందనే నమ్మకం లేదు. కామారపు జాడీలా వంశానికంతకూ వచ్చిందనుకుందాపాపం, తక్కువ పాపమా అది? నల్ల పిల్లిని చంపిన పాపమాయే. ఇంతలో పురోహితుడు రామశాస్త్రి ఆక్కడకు రావడం తటస్థం చింది. అత్త అతనితో ఆలోచించింది.

రామశాస్త్రి వంశాంగం చూస్తున్నాడు సువర్ణదాన మివ్వటానికెప్పుడు బాగుంటుందో అని, సాధ్యమైనంత త్వరలో చూస్తే మరీ మంచిది. తలవనితలంపుగా నాలుగుతులాల బంగారం ఈ రోజుల్లో దొరకటమంటే మాటలా? తను ఎంతో ఆదృష్టం దాచి ఉంచబట్టే యిది. ఆ నల్లపిల్లి బంగారపు ముద్దయింది కళ్ళకు.

వచ్చే దశమీ బుధవారం....యింకా మాట పూర్తికాలేదు కూర్చున్న రంగనాయకమ్మ, రామశాస్త్రిలమధ్యనుంచి వీధిలోకి ఉడాయించి దా నల్లపిల్లి ఒక్కఅంగలో.

‘అత్తా! పిల్లి చచ్చిపోలేదు. మీకేసే పారిపోయింది’ అంటూ వంటింట్లోంచి వచ్చిన సుశీల అత్తగారితో చెప్పింది సంతోషంతో.

ఆ నల్లపిల్లే!, ఆశ్చర్యపోతూ, కట్టిన పేక మేడలు కూలిపోతూంటే ఏమీ చేయలేక, ఎదురింటి అరుగుపై నుంచుని, దెబ్బతగిలినచోట నాలికతో నాక్కుంటూ, తనకేసిచూసి “మ్యూవ్” మని అరచి కళ్ళు దోరగా పెట్టిన నల్లపిల్లికేసి చూస్తూ పాలిపోయిన మొహంపెట్టేడురామశాస్త్రి.

వి డా కు లు

భార్య : తామలపాకులకు సున్నం రాసేదా? లేక విడాకులిచ్చేదా? భర్త : విడాకులే.

—మునుకుట్ల వెంకటేశ్వర్లు

వ్యా స క ర్త ల కు :

- రచనాశ్యాసంగానికి మీరు కొత్తవారే కావచ్చు. బినా లోకానికి తెలపవలసిన కొన్ని కొత్త విషయాలు మీలో ఉరకలువేనూ వుండి వుంటాయి. కాబట్టి ఎట్టి సంతోషమూ లేకుండా ఉత్సాహంతో ప్రయత్నించి మీ రచన మాకు పంపండి. ఏమాత్రం బాగున్నా సవరించి ప్రచురించడానికే సాధ్యమైనంతవరకు ప్రయత్నిస్తాము.
- హాస్యప్రధానమైన వ్యాసాలకు ఆనందవాణి ప్రాధాన్యమిస్తుంది.
- తప్పనిసరి విలేకాని రచనలలో ఇంగ్లీషు పదాలు వాడకూడదు.
- వినోదము కలిగించే విజ్ఞానబాలకముగు తిన్న తిన్న రచనలయితే వేగంగా ప్రకటింప వీలవుతుంది.
- కొత్త సమస్యలకు సంబంధించి, ప్రసాదమైన హాస్యకోరణిలో ఉంటే తప్ప పద్య వ్యాసములు పంపవద్దు.
- ప్రతి వ్యాసంతోనూ మూడుకాన పోస్టు లిళ్ళలు పంపితేనే ప్రకటింపే పక్షాన తెల్పడానికీ, నచ్చకపోతే వాపకు చేయటానికీ వీలవుతుంది. కార్డులు జతపర్చవద్దు.
- ప్రతివ్యాసంబయినా వ్యాసకర్త తూర్చి చిరునామా ఉండాలి.
- సరసమయిన ఊహలు కల్పి, వినోదింపజేసే వ్యంగ్యచిత్రాలనుకూడ ప్రచురింపకు పంపవచ్చు.
- రచనలు, చిత్రాలు వ్యక్తుల పేర గాక— ‘ఆనందవాణి’ సంపాదకునకు 12 తంబు శెట్టి వీధి, పోస్టుబాక్సు నం. 1588 మదరాసు-’ అని వ్రాయాలి. లేకుంటే వ్యాసపరిశీలనము ఆలస్యము కావచ్చు.

—సంపాదకుడు